

USTAWA
z dnia 31 lipca 1997 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego

Art. 1.

W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. Nr 111, poz. 535 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) w ust. 1 na końcu wyrazy "w zakresie zatrudnienia oraz w sprawach bytowych" zastępuje się wyrazami "w zakresie edukacji, zatrudnienia oraz w sprawach bytowych",

b) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach "niezbędnych do samodzielnego" dodaje się wyrazy ", aktywnego";

2) w art. 19 w zdaniu drugim po wyrazach "w innych zakładach opieki zdrowotnej," dodaje się wyrazy "rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych,";

3) w art. 21 w ust. 3 wyrazy "lub ratownika medycznego" zastępuje się wyrazami "lub pielęgniarki";

4) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Pobyt w szpitalu, o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż 10 dni.";

5) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. W stosunku do osoby objętej oparciem społecznym, o którym mowa w art. 8, wniosek może zgłosić również organ do spraw pomocy społecznej.";

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

"Art. 30. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 i 3, dołącza się świadectwo lekarza psychiatry szczegółowo uzasadniające potrzebę leczenia w szpitalu psychiatrycznym. W przypadku braku świadectwa lekarskiego lub gdy zostało ono wydane w okresie dłuższym niż 14 dni przed datą złożenia wniosku, sąd opiekuńczy zwraca wniosek. Przepisy art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego nie mają w tym przypadku zastosowania.

2. Świadectwo wydaje lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej na uzasadnione żądanie osoby lub organu uprawnionego do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania sądowego w tej sprawie.

3. Po stwierdzeniu potrzeby wydania świadectwa lekarskiego lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej wyznacza termin badania i zawiadamia o tym osobę, o której mowa w art. 29 ust. 1, pouczając o możliwości doprowadzenia przez Policję w przypadku niestawienia się na badanie.

4. W razie uchylania się od badania osoby, o której mowa w ust. 3, lekarz psychiatra publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej może zwrócić się do Policji o

doprowadzenie tej osoby na badanie w publicznym zakładzie psychiatrycznej opieki zdrowotnej. W uzasadnionych przypadkach badanie może odbyć się w miejscu pobytu tej osoby.

5. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 29 ust. 1, odmawia poddania się badaniu, może być ono przeprowadzone bez jej zgody. Przepis art. 21 stosuje się odpowiednio.";

7) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

"Art. 30a. Doprowadzenie przez Policję, o którym mowa w art. 30, następuje w obecności lekarza lub pielęgniarki publicznego zakładu opieki zdrowotnej.";

8) w art. 39 w ust. 1 wyrazy "nie wyrażają zgody na skierowanie" zastępuje się wyrazami "nie wyrażają zgody na przyjęcie" oraz wyrazy "z wnioskiem o skierowanie" zastępuje się wyrazami "z wnioskiem o przyjęcie";

9) w art. 40 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Przymus bezpośredni można także stosować w celu zapobieżenia samowolnemu opuszczeniu przez tę osobę domu pomocy społecznej.";

10) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. W przypadkach uzasadnionych interesem osoby, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, sąd zarządza przeprowadzenie rozprawy w szpitalu.";

11) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. W sprawach dotyczących przyjęcia osoby chorej psychicznie do szpitala psychiatrycznego oraz wypisania jej z takiego szpitala uczestnikami postępowania z mocy prawa oprócz wnioskodawcy są: ta osoba oraz jej przedstawiciel ustawowy. W miarę potrzeby sąd zawiadamia o rozprawie małżonka osoby, której postępowanie dotyczy, oraz osobę sprawującą nad nią faktyczną opiekę; mogą oni wziąć udział w każdym stanie sprawy i wtedy stają się uczestnikami.";

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Osoba, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, może być doprowadzona na rozprawę sądową na mocy zarządzenia sądowego. W tym przypadku stosuje się odpowiednio art. 556 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego.";

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

"2a. W przypadku gdy osoba psychicznie chora, która ma być poddana badaniu przez biegłego, odmawia stawienia się w publicznym zakładzie psychiatrycznej opieki zdrowotnej lub w inny sposób uchyla się od tego badania, sąd może zarządzić doprowadzenie tej osoby do publicznego zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej przez Policję.

2b. Zapewnienie realizacji postanowienia sądowego o przyjęciu do szpitala psychiatrycznego osoby, o której mowa w art. 29 ust. 1, należy do wojewody.";

12) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

"Art. 46a. Doprowadzenie przez Policję, o którym mowa w art. 46, następuje w obecności lekarza lub pielęgniarki publicznego zakładu opieki zdrowotnej.";

13) art. 47 otrzymuje brzmienie:

"Art. 47. Do środków odwoławczych wnoszonych przez osobę, której postępowanie dotyczy bezpośrednio, nie ma zastosowania przepis art. 368 Kodeksu postępowania cywilnego oraz w zakresie objętym treścią tego artykułu również przepis art. 370 tego kodeksu.";

14) art. 51 otrzymuje brzmienie:

"Art. 51. W dokumentacji dotyczącej badań lub przebiegu leczenia osoby, wobec której podjęto czynności wynikające z niniejszej ustawy, nie utrwała się oświadczeń obejmujących przyznanie się do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary. Zasadę tę stosuje się również do dokumentacji dotyczącej badań przeprowadzonych na żądanie uprawnionego organu.";

15) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Nie wolno przesłuchiwać osób obowiązanych do zachowania tajemnicy, stosownie do przepisów niniejszego rozdziału, jako świadków na okoliczność wypowiedzi osoby, wobec której podjęto czynności wynikające z niniejszej ustawy, co do popełnienia przez nią czynu zabronionego pod groźbą kary.";

16) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustala, w drodze rozporządzenia, docelową sieć publicznych zakładów psychiatrycznej opieki zdrowotnej, o której mowa w art. 6.".

Art. 2.

Rozporządzenie, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy, wymienionej w art. 1, zostanie wydane w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.